

Invigningstal från Bukobahjälpen.

Kära vänner, systrar och bröder i Kristus. Idag är en stor dag, en dag fylld av glädje, tacksamhet och framtidshopp. Vi i Bukobahjälpen är glada att dela den dagen med er.

Planeringen av detta hus har varit en lång och inte en helt enkel process som startade så tidigt som 2012.

Sr. Adventina och jag var överens om att Tumaini behövde ett syarbete. Så 2012 hade jag en sykurs under några veckor. Sedan dess har syarbetet varit igång men frågan om arbetslokal har varit ett problem.

I Bukobahjälpen pratade vi om olika lösningar och tillsammans med Sr.Adventina kom vi fram till att bygga en workshop skulle lösa problemet.

Gunnar och Åke planerade, ritade och kalkylerade. Processen att få tillstånd att börja bygga tog tid och i början av byggnadsprocessen drabbades Bukoba av en jordbävning och reception blev svårt skadad.

Då började det processa i Gunnars huvud och tillsammans med Åke gjordes hela konstruktionen om.

Idag ser vi resultatet, ett fantastiskt hus med många möjligheter.

Vi har en syateljé med en liten shop, ny reception med bra arbetsplatser för hela arbetslaget, nyrenoverat dormetory och ett kök.

Dessutom har vi ett hus som klarar en jordbävning och att ingen fukt kommer in i väggarna.

Vi är så tacksamma att allt detta har varit möjligt, men utan Guds och många hjälp hade det varit omöjligt.

Det är omöjligt att nämna alla som borde bli omnämnda, men jag hoppas alla känner vår tacksamhet.

Men jag och Bukobahjälpens styrelse säger ett tack

till NAD, Nils och Anita Danielsson stiftelse, vars donation täcker halva kostnaden.

Till alla små givare som bidragit med pengar.

Till arkitekt Samson Rugaisa och Bernhard och ansvarig entreprenör Kahigi för hjälp med ritningar, konstruktion och kontakt med byggnadsnämnd så alla tillstånd fanns.

Till Raymond, allas vår Raymond. Du har gjort ett fantastiskt jobb så allt har fungerat, material har blivit beställt och kommit i tid. Du har förmåga att hitta bra hantverkare men också givit gatubarn jobb och mycket mycket mer.

Till Hermas Malingumo för många goda råd och ett vackert smidesarbete.

Till Johannes Kasimbasi och Kemono hantverkare för fint snickeriarbete.

Till Hans Erling som tillsammans med Åke löst vatten och avloppsfrågan.

Till Sr.Adventina och hela arbetslaget för det extra arbete som bygget har orsakat.

Nu Sr. Adventina, vill jag överlämna denna nyckel till dej och hela arbetslaget. En nyckel som kan ses som en symbol att nu tillhör huset Tumaini Children's Center. Men låt också denna nyckel påminn er om att ni har nyckeln till våra barns hjärtan så de vågar öppna upp och se ankaret, hoppet, hoppet i Kristus och att det finns ett hopp om ett värdigt liv även för ett barn som levt på gatan.

Där ovanför fönstret hänger vårt emblem. Bukobahjälpen och Tumaini har samma emblem för vi är systerorganisationer.

På emblemet har vi ankaret som vill påminna om hoppet och i mitten, i centrum finns korset, Kristus. I allt vi gör skall Kristus vara i centrum.

På ankaret finns två hjärtan, hjärtat som står för kärleken. Ett för kärleken vi får av Gud och ett för kärleken vi skall ge vidare till våra medmänniskor.

Må arbetet som utgår från detta hus bli ett välsignat arbete

Som avslutning vill jag läsa från Rom. 15:13

”Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett rikare hopp genom den helige andens kraft.”

Tack så mycket, Asante sana.